

Af *Sinnbeck* til socialministeren (den 27. juni 1961):

„Kan socialministeren sagligt begrunde sin udnævnelse af ikke færre end otte socialdemokrater — heraf de fleste medlemmer af folketinget — til de elleve stillinger som ledere af forsorgscentrene?“

Det må forekomme uhyre betænkeligt, at ministeren bruger sin magt til på disse vigtige områder i hovedsagen at placere partifæller, og det er for mig at se i det hele taget forkert at besætte disse administrative poster med folketingsmedlemmer, der her kommer til at indtage en dobbeltstilling — dels som lovgivere, dels som administratorer af loven. Finder ministeren denne sammenblanding heldig?

Socialminister *Bomholts* svar (den 3. juli 1961):

Med skrivelse af 27. juni har folketinget fremsendt et spørgsmål til socialministeren stillet af medlem af folketinget, hr. *Sinnbeck* med følgende ordlyd:

„Kan socialministeren sagligt begrunde sin udnævnelse af ikke færre end otte socialdemokrater — heraf de fleste medlemmer af folketinget — til de elleve stillinger som ledere af forsorgscentrene?“

I denne anledning skal jeg meddele følgende besvarelse:

Da det ærede medlem bruger den helt fejlagtige terminologi „stillinger som ledere af forsorgscentrene“, må jeg først sige et par ord om åndssvageforsorgens organisation.

Den øverste ledelse ligger i hænderne på forsorgschefen, der er udnævnt af kongen, og en bestyrelse på 8 medlemmer. I denne bestyrelse er der psykiatrisk og pædagogisk sagkundskab og forældrerepræsentation, og i øvrigt er de 4 største politiske partier repræsenteret ved 5 medlemmer, der har indsigt i og interesse for åndssvageforsorgen og er udpeget på en sådan måde, at der så vidt muligt er sikret en ligelig repræsentation af de forskellige dele af landet.

De enkelte forsorgscentres ledere er — ifølge vedtægt af 22. september 1959 for ledelsen af statens forsorg for åndssvage og andre særligt svagt begavede — overlægen (overlægerne), inspektøren, den ledende sociale medarbejder og den ledende pædagog, der samarbejder om forsorgscentrets daglige

drift og er ansvarlige over for bestyrelsen for statens åndssvageforsorg for ledelsen af forsorgscentret.

Ved hvert forsorgscenter er der endelig oprettet et tilsynsråd, der er det tillidsmæssige forbindelsesled mellem befolkningen og forsorgen og altså ikke et økonomisk-administrativt organ. Tilsynsrådets formand og øvrige medlemmer oppebærer de efter forhandling med finansministeriet fastsatte honorarer på henholdsvis 480 kr. og 300 kr. årlig + sædvanligt honorartillæg. Disse honorarer dækker kun de strengt nødvendige arbejdsudgifter, og det er urimeligt og uanstændigt i denne forbindelse — som sket i visse dele af pressen — at tale om „ben-gnaveri“. Jeg har ved udnævnelsen af medlemmerne stedse haft for øje at få sådanne personer ind, som har vist deres interesse for dette forsorgsområde.

Udnævnelsen af de første 6 tilsynsråd skete for 1½ år siden (i februar 1960), og der har ikke været fremsat kritik fra nogen side over for de da skete udnævnelser.

På grund af en ændret geografisk opdeling af forsorgen er der den 15. juni 1961 oprettet 5 nye tilsynsråd, og der har i forbindelse hermed været angreb i dagspressen sigtende mod, at for stor en del af formændene i samtlige tilsynsråd — altså også de 6 tilsynsråd, der er udpeget allerede i februar 1960 — er (eller har været) socialdemokratiske folketingsmænd eller kommunalbestyrelsesmedlemmer.

Det er anført, at 8 af 11 skulle have en sådan status. Jeg kan nu med den bedste vilje kun finde 7, men tallet 8 skyldes formentlig, at man forveksler formanden for tilsynsrådet for Sydøstsjælland, socialinspektør Svend Hansen, Næstved, med den socialdemokratiske borgmester i Næstved af samme navn. Og hertil vil jeg gerne tilføje, at f. eks. nu afdøde borgmester C. E. Bjerring, Nyborg, og fhv. borgmester Wilh. Dupont, Skanderborg, valgtes af hensyn til deres særlige tilknytning til lokale åndssvageanstalter, og at kollektør Ove Kjældgaard, der ikke mig bekendt har noget politisk tillidshverv for tiden, er valgt på grund af hans årelange arbejde for socialforsorgen med hensyn til hjemmebragte patienter. I stedet for afdøde borgmester Bjerring, der var eneste socialdemokrat i det fynske tilsynsråd, indtræder amtmand